

ВЕЧІРНЯ ВЕЛИКОЇ П'ЯТНИЦІ

На третій годині читається Єр.11:18-19а; Мк.14-15

На шостій годині читається Єр.11:19б; Лк.22-23

На дев'ятій годині читається Єр.11:20; Йн.13:16-14:6а, 18-19

На початку вечірньої предстоятель у амикті та альбі, підперезаній поясом, з чорною столою іде в процесії до віктаря, перед ним міністранти несуть кадило, що не димить, а також запалену лампаду між двома незаpalеними свічками.

Предстоятель: Господь з вами.

Народ: І з духом твоїм.

Предстоятель або інший служитель може коротко представити зміст святкування цієї Служби.

Луцернарій

Бо Ти, Господи, світильник мій запалюєш, * Боже мій, просвіти мою темряву.

К: Бо в Тобі врятуюся від спокуси **Н:** Боже мій, просвіти мою темряву. (пор. Пс.17 (18):29-30а)

І знову:

К: Бо Ти, Господи, світильник мій запалюєш, **Н:** Боже мій, просвіти мою темряву.

Або:

О живе полум'я мого світильника, Боже, світло моє! * Дорогу мою освіти, Господи, єдина надія в довгу ніч.

К: Якщо дух захитається або злякається, оживи і спаси. **Н:** Дорогу мою освіти, Господи, єдина надія в довгу ніч.

І знову:

К: О живе полум'я мого світильника, Боже, світло моє! **Н:** Дорогу мою освіти, Господи, єдина надія в довгу ніч.

Під час співу міністранти дають предстоятелю дві свічки, які той, знаменувачи лампаду, запалює від неї. Коли підходять до солеї, всі віддають шану роздягненому віктарю: предстоятель та співслужителі prostираються на землі, свіченості та кадильний схиляють коліна, інші учасники процесії та всі вірні на своїх місцях роблять доземний поклон; всі при цьому мовчки моляться. Після того, як встає предстоятель, усі підводяться, але залишаються на колінах.

Предстоятель (перед сходінками віктаря зі зведеними руками): Боже, що узи смерті, насліддя стародавнього гріха, успадковане наступними поколіннями, розв'язав через Страждання Христа Твого, Господа нашого! Дай нам стати подібними до Нього, щоб як ми понесли образ земної природи через необхідність, так понесли б і образ небесної благодаті через освячення. Через того ж Христа, Господа нашого.

Н: Амінь. (підводяться з колін)

П: Господь з вами.

Н: І з духом твоїм.

ГІМН:

Прапор Царя знявся вгору,

Хрест вже всехвальний ясніє,

На ньому Бог-Сотворитель

В тілі людським був розп'ятий. *

В муках смертельних Спаситель
Списом жорстоко пробитий,
Кров'ю й водою очистив
Грішників з тяжких провин їх. *
О, хрест, оздоблений Кров'ю
Божого Сина — Ісуса,
Вибраний був ти носити
Тіло Христа найсвятіше. *
Рамена Христа щасливі
Відкуп несуть всьому світу.
Ставши вони терезами,
Вирвали здобич у пекла. *
Ми поклонімся хрестові,
Що вівтарем був офіри:
Життя на ньому померло,
Щоб смертю смерть подолати. *
Хресте, тебе ми вітаєм,
Наша єдина надіє!
Убережи нас від злого
І нам прости всі провини. *
О, Трійце, звільнення наше,
Хай кожен дух Тебе славить.
Ти ж через хрест усіх вірних
Зміцнюй своєю любов'ю. * Амінь.

Під час співу предстоятель підходить до вівтаря і цілує його разом із співслужителями. Отримавши від них кадило, кадить вівтар. Від двох запалених свічок запалюються світильники в церкві.

П: Господь з вами.

Н: І з духом твоїм.

Респонсорій:

Душу мою гонить ворог, і серце моє жахається у мені всередині. (Пс.143(142):3-4). І вони відважили * тридцять срібних, ціну, за яку вони мене оцінили.

К: Одежу мою ділять між собою, і на хитон мій жеребок кидають. (Пс.22(21):19)

Н: Тридцять срібних, ціну, за яку вони мене оцінили.

К: І вони відважили

Н: Тридцять срібних, ціну, за яку вони мене оцінили. (Зах.11:12-13)

ПЕРШЕ ЧИТАННЯ: Іс. 49:24-50:11

Псалом 22 (21):2-3, 8-9,12-14,15-16,17-18, 20-22,23-24, 28-30,31-32 **Ант:** Одежу мою ділять між собою, і на хитон мій жеребок кидають.

Д: Помолімося, схиливши коліна.

П: Боже милосердний, що заради нашого відкуплення прийняв жертву Христа, зламав роботу диявола і розірвав кайдани провини; нехай давня скверна зла не повертається спотворити нову людину, яку Ти віродив. Через Ісуса Христа, Твого Сина, Господа і Бога нашого, який живе і царює з Тобою в єдності Святого Духа, Бог, на віки вічні.

Або:

П: Боже милосердний, зверни ласкаво Свій погляд на цей народ, за який Господь наш Ісус Христос, вільно віддаючись у руки мучителів, зазнав хресних мук, і нині у славі живе і царює з Тобою в єдності Святого Духа, Бог, на віки вічні.

Або:

П: Боже Вседержителю, найвищий Обновителю, ущедри наші свідомості вірувати, що тимчасова смерть Твого Сина, через діла святі, є вічним життям у Тому, Хто з Тобою живе і царює в єдності Святого Духа, Бог, на віки вічні.

Н: Амінь. (підводяться з колін)

ДРУГЕ ЧИТАННЯ: Іс. 52:13-53:12

Респонсорій (пор. Мт. 27:45-46,51; Йн. 19:30, 34):

Н: Густа темрява покрила всю землю,
коли розпинали Ісуса.

Близько дев'ятої години

Ісус скрикнув гучним голосом:

«Боже мій, Боже мій,
чому Ти мене покинув?»

Один із воїнів

проткнув Йому бік списом,

* після того як Він, схиливши голову,
віддав дух.

Під час співу відбувається процесія з Євангелієм, яке диякон у чорному орнаті, супроводжуваний аколитами або міністрантами, з якими читатиме Страсті, а також кадильничим і двома свіченосцями, переносить Євангеліє з вівтаря на тетраод (бему) посеред храму або на катедру. Предстоятель, зодягнувши чорний орнат, залишається перед престолом, звідки говоритиме слова Ісуса. За відсутності ординованих диякона, дияконіси чи другого пресвітера сам бере участь у процесії, щоб читати Євангеліє.

К: І раптом стався великий землетрус,
і завіса храму розірвалася,
і земля затряслася,

Н: і Він, схиливши голову,
віддав дух.

За іншою практикою предстоятель лише в супроводі двох свіченосців виносить Євангеліє на середину церкви, де й читає його один у звичайний спосіб.

ТРЕТЄ ЧИТАННЯ: Мт. 27:1-56:

Д: Як же настав ранок, усі первосвященики і старші народу скликали раду на Ісуса, щоб Його вбити. І зв'язавши Його, повели та й передали правителеві Пилатові. Тоді Юда, який його зрадив, побачивши, що Його засудили, розкався і повернув тридцять срібняків назад первосвященикам і старшим, кажучи:

Іподиякон: Згрішив я, видавши кров невинну.

Д: Ті ж відповіли:

Міністранти: Що нам до того? Ти побачиш!

Д: Тоді він кинув гроші у святиню, пішов геть та й повісився. Первосвященики ж взяли ті гроші й кажуть:

Міністранти: Їх не годиться класти до скарбоні, бо це ціна крові.

Порадившись, вони купили за них ганчарське поле, щоб ховати там чужинців. Тому це поле й досі зветься Полем Крови. Тоді здійснилося слово пророка Єремії, що каже: “І взяли вони тридцять срібняків, ціну того, що був оцінений синами Ізраїля, і дали їх за ганчарське поле, як Господь мені звелів був.” Поставлено Ісуса перед правителем, а правитель спитав Його:

Іподиякон: Ти цар юдейський?

Д: Ісус відповів:

П: Ти кажеш.

Д: Та коли первосвященики й старші його обвинувачували, Він не відповідав нічого. Тоді Пилат каже до Нього:

Іподиякон: Хіба не чуєш усього, скільки то свідкують на тебе?

Д: А Він не відповів йому ані на одне слово, так що правитель вельми дивувався. На свято звик був правитель відпускати народові одного в'язня, якого вони хотіли. Був же тоді визначний в'язень, що звався Варавва. А коли вони зібралися, Пилат каже до них:

Іподиякон: Кого бажаєте, щоб я вам відпустив: Варавву чи Ісуса, що зветься Христос?

Д: Знав бо він добре, що вони з зависти видали Його. І коли він сидів на судилищі, його жінка прислала йому сказати: «Нічого не роби праведникові тому, бо я цієї ночі вві сні багато витерпіла заради нього». Та первосвященики й старші намовили народ, – просити за Варавву, а Ісуса – видати на смерть. Заговорив правитель і сказав їм:

Іподиякон: Кого з двох бажаєте, щоб я відпустив вам?

Д: Ті відповіли:

Міністранти: Варавву.

Д: Каже до них Пилат:

Іподиякон: А що маю робити з Ісусом, що зветься Христос?

Д: Усі відповіли:

Міністранти: Нехай буде розп'ятий!

Д: Спитав він:

Іподиякон: Що злого вчинив він?

Д: Вони ж ще більше заходилися кричати:

Міністранти: Нехай буде розп'ятий!

Д: Пилат, бачивши, що нічого не вдіє, а заколот дедалі більшає, взяв води й умив перед народом руки та й каже:

Іподиякон: Я невинний крові праведника цього; ви побачите.

Д: Увесь же народ відповів, кажучи:

Міністранти: Кров його на нас і на наших дітях!

Д: Тоді він відпустив їм Варавву, а Ісуса, бичувавши, видав на розп'яття. Тоді вояки правителя, взявши Ісуса у преторію, зібрали на Нього всю чоту і, роздягнувши Його, накинули на Нього червоний плащ. І, сплівши вінець з тернини, поклали Йому на голову, а тростину дали в праву руку. Потім, припавши перед Ним на коліна, глузували з Нього, кажучи:

Міністранти: Радуйся, царю юдейський!

Д: І плювали на Нього, брали тростину й били Його по голові. А коли насміялися з Нього, скинули з Нього плащ, надягнули на Нього його одіж і повели на розп'яття. Виходячи ж, вони зустріли одного чоловіка з Кириної, на ім'я Симон, і примусили його нести хрест Його. Прибувши на місце, що зветься Голгота, тобто сказати “Череп-місце”, дали Йому випити вина, змішаного з жовчю, але Він, покуштувавши, не хотів пити. Ті ж, що розп'яли Його, поділили його одіж, кинувши жереб. А потім сіли, щоб Його стерегти там. Над головою в Нього прибито напис за що Його засуджено:

“Це Ісус – Цар Юдейський.” Тоді розіп'яли з Ним двох розбійників: одного праворуч, а другого ліворуч. Ті ж, що проходили повз Нього, лихословили його й похитували своїми головами, кажучи:

Міністранти: Ти, що руйнуєш храм і за три дні відбудовуєш знову, спаси себе самого; якщо ти Син Божий, зійди-но з хреста!

Д: Так само й первосвященики насміхалися з книжниками та старшими, говоривши:

Міністранти: Інших спасав, – себе спасти не може! Він цар Ізраїля: нехай тепер зійде з хреста, і ми увіруємо в нього. Він покладався на Бога, нехай же Бог визволить його нині, якщо він його любить. Сам бо казав: Я – Син Божий.

Д: Так теж і розбійники, що були з Ним розіп'яті, ображали Його. Від шостої години темрява настала по всім краю аж до дев'ятої години. А близько дев'ятої години Ісус скрикнув міцним голосом, вимовляючи:

П: Елі Елі, лема савахтані, – тобто: «Боже мій, Боже мій, чому Ти мене покинув?» Деякі з тих, що там стояли, почувши це, казали:

Міністранти: Він Іллю кличе.

Д: І негайно один із них підбіг, узяв губку й, намочивши її оцтом, настромив на тростину й дав йому пити. Інші ж казали:

Міністранти: Лиши, побачимо, чи прийде Ілля його рятувати.

Д: А Ісус, **(піднесеним голосом)** скрикнувши сильним голосом, віддав духа.

Усі стають на коліна. Деякі міністранти гасять свічки та вогні. Лунають дзвони, які потім мовчать до Святого вечора.

Д (продовжує тихішим голосом після дзвонів): І роздерлася завіса храму надвоє, від верху аж до низу, і земля затряслася, скелі порозпадались; гроби відкрилися, багато тіл святих померлих устали, і вийшовши з гробів по його воскресінні, ввійшли у святе місто й багатьом з'явилися. А сотник і ті, що стерегли з ним Ісуса, бачивши землетрус і те, що сталося, вельми налякалися і мовили:

Усі в процесії, тихішим голосом: Це справді був Син Божий!

Д: Було ж там багато жінок, які дивилися здалека; вони слідом ішли за Ісусом з Галилеї, і Йому прислужували: між ними Марія Магдалина, Марія, мати Якова та Йосифа, і мати синів Заведея.

Закінчивши читання Страстей, диякон **не вимовляє** Слово Господнє і не цілує книгу Євангелія. Народ підводиться з колін, так само **не кажучи** Хвала Тобі, Христе. Всі учасники процесії, починаючи з предстоятеля, в свою чергу кланяються Євангелію, після чого повертаються у пресвітерію, залишаючи на тетраподі Євангеліє та свічки обабіч нього. Предстоятель же, піднявшись на катедру, каже проповідь.

Після проповіді предстоятель іде до вівтаря, в той час, як процесія вносить з баптистерія встановлений там напередодні процесійний хрест, все ще задратований фіолетовим вельюном: спершу аколити чи міністранти, потім диякон з хрестом. Біля дверей диякон, піднявши Хрест, кланяється (а також усі інші з ним) і виголошує один:

Д: Ось древо хресне, на якому повисло спасіння світу.

Н: Прийдіте, поклонімося.

І співаються вірші псалма 119(118) з цим антифоном на дві частини поперемінно:

Вірний хресте і шляхетний,
серед всіх дерев найкращий,
в жоднім лісі не зродилось
дерево таке прекрасне. *
О, солодкий хрест і цвяхи,

Що несли тягар солодкий!

На середині храму, коли всі поклонилися Євангелію на тетраподі (диякон з хрестом лише схиляє голову) аколит знімає з розп'яття верхній шар вельона (або з правого боку), диякон повторює **Ось древо хресне...**, підносячи вище, з тією ж відповіддю. Свіченосці беруть свічники, що стояли обабіч тетрапода і оточують диякона з хрестом. З продовженням співу процесія доходить до вівтаря, де її зустрічає предстоятель, який знімає з розп'яття весь вельон. Диякон обличчям до народу підносить хрест ще вище, виголошуючи **Ось древо хресне...** Народ після відповіді **Прийдіте, поклонімося робить доземний поклон.**

Д: Помолімося.

П: Боже, що возлюбив нас любов'ю Отця і розкаяного розбійника за віру привів того ж дня ти з хреста в рай, звільни нас від нашої неправди і зроби нас спадкоємцями вічних Твоїх благ. Через Христа, Господа нашого.

Н: Амінь.

Два аколити чи міністранти перед сходінками по центру вівтаря й тримають Хрест за горизонтальну планку, так що його підніжжя лежить на помості. Свіченосці з запаленими свічками стоять на солеї на колінах праворуч та ліворуч від Хреста, обличчям до нього. Першим вклонитися до хреста підходить священик, потім служителі, потім клір, потім міністранти, потім усі вірні, попередньо вклонившись Євангелію на тетраподі, спочатку чоловіки, потім жінки.

Під час поклоніння антифонно на дві групи співаються імпроперії. Всі, хто поклонився, в цей час сидять.

1: Народе Мій, що Я зробив тобі? Або чим засмутив тебе? Дай Мені відповідь.

2: За те, що вивів Я тебе із землі Єгипетської, ти приготував хреста Спасителеві твоєму.

Н: Святий Боже, святий Кріпкий, святий Безсмертний, помилуй нас.

1 та 2: За те, що вивів Я тебе з пустелі за сорок років, і манною годував тебе, та увів у землю вельми добру, ти приготував Хреста Спасителеві твоєму.

Н: Святий Боже, святий Кріпкий, святий Безсмертний, помилуй нас.

1 та 2: Що ще мав би Я зробити тобі, й не зробив? Я ж бо насадив тебе, найпрекрасніший винограде Мій, а Ти був Мені гірким вельми: оцтом напоїв Мене в спрагу й списом бік пробив Спасителеві твоєму.

1: Святий Боже.

2: Святий Кріпкий.

Н: Святий Безсмертний, помилуй нас.

Святий Боже... за звичаєм може співатися різними мовами.

1: Я за тебе побив Єгипет з його первенцями, ти ж Мене, побивши, видав.

2: Народе Мій, що Я зробив тобі? Або чим засмутив тебе? Дай Мені відповідь.

1: Я вивів тебе з Єгипту, потопивши фараона в Червоному морі, ти ж Мене видав архіереям.

Н: Народе Мій, що Я зробив тобі? Або чим засмутив тебе? Дай Мені відповідь.

2: Я перед тобою відкрив море, ти ж відкрив списом бік Мій.

Н: Народе Мій, що Я зробив тобі? Або чим засмутив тебе? Дай Мені відповідь.

1: Я перед тобою йшов в хмаровому стовпі, ти ж Мене повів в преторію до Пилата.

Н: Народе Мій...

2: Я тебе годував манною в пустелі, ти ж Мені надавав ляпасів та батогів.

Н: Народе Мій...

1: Я тебе напоїв цілющою водою з каменю, ти ж Мене напоїв жовчю й оцтом.

Н: Народе Мій...

2: Я заради тебе царів Хананейських побив, ти ж бив тростиною Мою голову.

Н: Народе Мій...

1: Я дав тобі жезл царський, ти ж дав голові Моїй вінець з терня.

Н: Народе Мій...

2: Я тебе возніс великою силою, ти ж Мене підвісив на дереві Хреста.

Н: Народе Мій...

1 та 2: Ант. I

Хресту Твоєму поклоняємось, Владико,
і святее воскресіння Твоє славимо і співаймо:
се бо Хрестом прийшла радість всьому світу.

1: Боже, змилуйся над нами і благослови нас.

2: Світлом лица Твого осяй нас і помилуй нас. (Пс. 67(66):2)

Н: Хресту Твоєму поклоняємось, Владико,
і святее воскресіння Твоє славимо і співаймо:
се бо Хрестом прийшла радість всьому світу.

І продовжуються стихи псалма 119(118) з наступними антифонами:

Ант. II

Хресту Твоєму поклоняємось, Господи,
поклоняємось тасмниці Твого хреста
і спасінню, яке походить від Тебе розп'ятого.

Ант. III

Славимо Тебе, Христе, і благословляємо,
Бо Своім хрестом Ти відкупив світ.

Ант. IV (пор. 1Кор.1:18)

Бо слово про хрест - глупота тим, що погибають,
а для нас, що спасаємось, сила Божа.

Ант. V (пор. 1Кор.1:23-24)

Ми проповідуємо Христа розп'ятого –
Божу могутність і Божу мудрість.

Ант. VI (пор. Еф.2:16)

Він примирив усіх з Богом в однім тілі
через хрест, убивши ворожнечу в ньому.

Ант. VII (пор. Кол.2:14)

Він розписку, що нас осуджувала,
зробив нечинною, прибивши до хреста.

Ант. VIII (пор. Гал.6:14)

Буду хвалитися хрестом Господа нашого Ісуса Христа,
яким для мене світ розп'ятий, а я – світові.

Ант. ІХа

Вірний хресте і шляхетний, серед всіх дерев найкращий,
в жоднім лісі не зродилось дерево таке прекрасне.

Ант. ІХб

О, солодкий хрест і цвяхи,
Що несли тягар солодкий!

Після адорації ті ж аколити чи міністранти у супроводі свіченосців встановлюють Хрест, якщо можливо, над вівтарем, або на вівтарі так, щоб його було видно вірним і щоб він не заважав при наступних церемоніях. Світильники ставлять на вівтар.

* МОЛИТВА ВІРНИХ («Велика інтерцесія») *

1. За святу Церкву

Д (обличчям до народу): Молімося, возлюблені, за святу Божу Церкву, щоб Бог і Господь наш благоволив обдарувати її миром, єднати й обороняти її по всій землі, підкоривши їй начальства й влади, і дав нам, проводячи тихе й мирне життя, славити Бога Отця всемогутнього.

Там, де є такий звичай, народ кожного разу відповідає трикратним Господи, помилуй. Інакше певний час перебуває в тиші.

П (з розведеними руками): Вседержителю вічний Боже, Ти у Христі явив Свою славу усім народам, оберігай діло Твого милосердя, щоб Твоя Церква, розпорошена по всьому світу, з непорушною вірою сповідувала Твоє Ім'я. Через Господа нашого Ісуса Христа, Сина Твого, Котрий з Тобою живе і царює в єдності Святого Духа, Бог, на віки вічні.

Н: Амінь.

2. За Папу

Д: Молімося й за блаженнішого Папу нашого **Н.**, щоб Бог і Господь наш оберігав його здоровим душею й тілом для Своєї святої Церкви, на управління святим Божим народом.

П: Вседержителю вічний Боже, чий розсуд утверджує все, милостиво зглянься на наші молитви й у доброті своїй оберігай Предстоятеля, якого Ти нам обрав, щоб під його проводом християнський народ, єдиним і справжнім пастирем якого Ти є, зростав у вірі. Через Господа нашого Ісуса Христа, Сина Твого, Котрий з Тобою живе і царює в єдності Святого Духа, Бог, на віки вічні.

Н: Амінь.

3. За служителів і за всіх вірних

Д: Молімося й за нашого єпископа **Н.**, за всіх єпископів, пресвітерів, дияконів, дияконіс, іподияконів, аколитів, катехизаторів, читців, свіченосців, парамонарів, за дів, вдовиць і весь причт церковний та за весь святий народ Божий.

П: Вседержителю вічний Боже, Твій Дух освячує усе тіло Церкви й керує ним: вислухай нас, благаючих за всі чини церковні, щоб, даром Твоєї благодаті, всі вони вірно Тобі служили. Через Господа нашого Ісуса Христа, Сина Твого, Котрий з Тобою живе і царює в єдності того ж Святого Духа, Бог, на віки вічні.

Н: Амінь.

4. За оголошених

Д: Молімося й за оголошених, щоб Бог і Господь наш відкрив вуха сердець їх і двері милосердя, аби, через омиття відродження отримавши відпущення всіх гріхів, вони віднайшли себе в Христі Ісусі Господі нашому.

П: Вседержителю вічний Боже, Ти безустанно збагачуєш свою Церкву новим потомством; примнож віру та розуміння наших оголошених, щоб вони, відроджені у джерелі святого Хрещення, були зараховані до числа Твоїх усиновлених дітей. Через Господа нашого Ісуса Христа, Сина Твого, Котрий з Тобою живе і царює в єдності Святого Духа, Бог, на віки вічні.

Н: Амінь.

5. За єдність християн

Д: Молімося за всіх наших братів, які вірують у Христа: нехай Господь Бог наш дасть їм жити згідно з правдою, яку вони сповідують, і нехай з'єднає нас усіх разом у Своїй єдиній Церкві.

П: Вседержителю вічний Боже, Ти об'єднуєш розсі яних і тримаєш їх у єдності ; подивися з любов'ю на отару Сина Твого; збери в цілісності віри і в узах любові тих, хто був посвячений єдиним Хрещенням. Через Господа нашого Ісуса Христа, Сина Твого, Котрий з Тобою живе і царює в єдності Святого Духа, Бог, на віки вічні.

Н: Амінь.

6. За юдеїв

Д: Молімося й за невіруючих юдеїв, щоб Бог і Господь наш, який вибрав їх першими з усіх людей прийняти Його слово, зняв покров сердець їх, щоб і вони пізнали Господа Ісуса Христа Ізраїлевого.

П: Вседержителю вічний Боже, Ти дав свої обітниці Аврааму та його нащадкам, і вірний обітницям, не відкидаєш народ Твій від Твого милосердя; вислухай молитву Твоєї Церкви, щоб перворідні Твого Заповіту могли досягти повноти відкуплення, щоб через вхід повноти народів весь Ізраїль був спасеним. Через того ж Господа нашого Ісуса Христа, Сина Твого, Котрий з Тобою живе і царює в єдності Святого Духа, Бог, на віки вічні.

Н: Амінь.

7. За нехристиян

Д: Молімося й за нехристиян, щоб просвітлені Святим Духом, вони увійшли на дорогу спасіння та, відкинувши мертві справи, навернулися до Бога живого й істинного, і єдиного Сина його Ісуса Христа, Бога й Господа нашого.

П: Вседержителю вічний Боже, Ти хочеш, щоб кожна людина спаслася й прийшла до пізнання істини; милостиво прийми молитву нашу, відкрийся тим, хто ходять перед тобою в щирому серці, але не знають Христа, дай їм пізнавати правду і звільни їх від ідолопоклонства, та доєднай до Твоєї святої Церкви на хвалу й славу Імені Твого. Через Господа нашого Ісуса Христа, Сина Твого, Котрий з Тобою живе і царює в єдності Святого Духа, Бог, на віки вічні.

Н: Амінь.

8. За тих, хто не вірить у Бога

Д: Молімося й за тих, хто не вірить в Бога, щоб, живучи з добротою і щирим серцем, вони пізнали в них Його та полюбили Його Світло.

П: Вседержителю вічний Боже, Ти всіх спасаєш та не бажаєш нікому погибелі; милостиво даруй нашим братам побачити ознаки Твоєї доброти у світі , отримати душам своїм довгоочікуваний спокій і з радістю визнати Тебе як Єдиного істинного Бога, Отця всіх. Через Господа нашого Ісуса Христа, Сина Твого, Котрий з Тобою живе і царює в єдності Святого Духа, Бог, на віки вічні.

Н: Амінь.

9. За правителів

Д: Молімося й за тих, хто піклується суспільними справами, й за їх служіння та владу, щоб Бог і Господь наш думки й серця їх направив згідно зі Своєю волею, щоб ми мали постійний мир.

П: Вседержителю вічний Боже, в Чиїх руках вся влада й всі права народів: лагідно зглянься на тих, хто має владу управляти нами, щоб по всій землі повсякчас під захистом правиці Твоїї твердо трималися і цілісність віри, і безпека Батьківщини. Через Господа нашого Ісуса Христа, Сина Твого, Котрий з Тобою живе і царює в єдності Святого Духа, Бог, на віки вічні.

Н: Амінь.

10. За тих, хто страждає

Д: Молімося, возлюблені, до Всемогутнього Бога Отця, щоб Він очистив світ від усіх помилок, відвернув хвороби, усунув голод, відчинив в'язниці, розірвав кайдани, дарував подорожнім повернення, хворим – здоров'я, а мандрівникам – спасительний притулок.

П: Вседержителю вічний Боже, розрадо засмучених та сило страждених, вислухай молитви тих, хто в будь-якій скруті звертається до Тебе, щоб усі могли радіти, що у своїх потребах зазнали Твого милосердя. Через Господа нашого Ісуса Христа, Сина Твого, Котрий з Тобою живе і царює в єдності Святого Духа, Бог, на віки вічні.

Н: Амінь.

У випадку гострої суспільної потреби місцевий ординарій може дозволити або встановити додаткові прохання спеціального наміру.

Д: Молімося за наших братів і сестер, які померли з миром у Христі, щоб поєднані з Ним у долі страждань і смерті, вони були учасниками слави Його воскресіння.

П: Вседержителю вічний Боже, Ти віддав Свого Єдинородного Сина на смерть на хресті, щоб усі ми, покликані з Ним померти, разом з Ним відродилися до життя; дай нашим братам і сестрам, які з вірою покинули цей світ, увійти в радість нескінченного світла. Через Господа нашого Ісуса Христа, Сина Твого, Котрий з Тобою живе і царює в єдності Святого Духа, Бог, на віки вічні.

Н: Амінь.

Д: Помолімося.

П: Боже, що дав людям взірцем смирення і терпіння Ісуса Христа, нашого брата і нашого Відкупителя, який помер за нас на хресті, дай нам прийняти вчення Його страстей і розділити Його славу як воскреслого Спасителя, Котрий з Тобою живе і царює в єдності Святого Духа, Бог, на віки вічні.

Н: Амінь.

Вихід у баптистерій, де триває кілька хвилин мовчазної адорації виставлених напередодні Святих Дарів.

П: Господь з вами.

Н: І з духом твоїм.

Псаленда: На моїй спині орачі орали, борозни довгі поробили. Та Господь справедливий, він розтяв пута беззаконних. **(Пс.129:3-4)**

Слава Отцю і Сину і Святому Духу як було на початку, і нині, і повсякчас, і на віки віків. Амінь.

На моїй спині орачі **etc**

Господи помилуй, Господи помилуй, Господи помилуй.

ЄВАНГЕЛІЄ: Мт. 27:57-61

Може бути коротка проповідь та літанія

П: Благословенний Господь, що живе і царює на віки вічні.

Н: Амінь.

П: Боже, Ти благоволив, щоб наш Спаситель, довіривши Своє тіло гробному сну, визволив древніх праведників із царства смерті; дай тим, хто похований з Ним у Хрещенні, воскреснути до свободи нового життя і увійти в славу з Ним, нашим Господом і Богом нашим, який живе і царює з Тобою, в єдності Святого Духа, на віки вічні.

Н: Амінь.